

SUBSCRIPTION RATES

United States of America one year 60c.
Canada, Europe & c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРВОБРАН

ПРЕТПЛАТА:

За Сјед. Државе на годину 60 ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50
Србобран излази четвртаком
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА **SRBOVRAN** SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 385

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 23. ФЕБРУАРА 1917.

ГОДИНА 7.

Немачки морал.

Нигде се ваљда није толико поповало о моралу као у Немачкој. И каквога све морала ту није било: те јавног и приватног, те грађанског и официјерског, те сталешког и народног, те господског и трговачког, и сам Бог свети зна каквога још не. Али је овај рат показао да је у Немачкој било свакога другог морала, само не правог.

Најновији доказ о томе обелодањен је тек пре неки дан. Немачка је напиме предузимала мере да за случај рата са Сједињеним Државама натутка на њих Мексико и Јапан. И ако то на први поглед може изгледати више или мање природна ствар — јер што више савезника, вероватнија победа — ипак у овом случају има нечега страховитог и уједно врло карактеристичног за морални пад Немачке.

Пре свега, Америка је од самога почетка била у истини мирољубива. Није дакле било никакве опасности да ће она напасти ма кога, па ни Немачку. То је знао цео свет, па је знала и Немачка. И кад она ипак предузима мере за случај рата са Сједињеним Државама, значи да тај рат може потети само од ње. Другим речима, немачка памет је умовала овако: ми ћемо потапнати америчке бродове и мирне америчке грађане кад год нам се прохте, а ако се Американци усуде да се од тога бране, ми ћемо им натоварити на врат Јапана и Мексиканце, па ће се уверити да је боље трпети немачко насиље по бранити се од њега. Ето тако изгледа немачки морал.

Додајте томе да су између Немачке и Сједињених Држава све до овога рата постојали односи правог пријатељства. У знак тога пријатељства вршене су чак и измене универзитетских професора: амерички универзитетски професори предавали су у Немачкој, а немачки у Сједињеним Државама. Додајте томе још и искрено заузимање председника Вилсона да помоћу мира спасе Немачку од глади и срамне пропасти. И онда ће вам бити јасна сва чудовишност немачког морала. Немцима апсолутно не иде у главу да један народ може квари пријатељство само због неколико тучета потопљених грађана, нарочито још кад се томе народу нуди да му се за сваки живот плати. Замислите само: Немци покосили толике невине животе без пара и динара, а Сједињеним Државама хоће да плате за сваког потопљеног грађанина, и Сједињене Државе ипак не пристају! За Немце и њихов морал то је одиста непојамно.

И, најзад, још нешто. Онога часа кад Сједињене Државе зарате с Немачком, Јапан је њихов природан савезник, јер је и он у рату с Немачком. Али, по немачким појмовима, то Јапану не треба ни најмање да смета да распали по Сједињеним Државама. Као веле, кад су, заједно са Аустријом, могли натуткати Бугарску против њених савезника Србије и Грчке, и кад су у овоме рату могли задобити грчкога краља да, у процесу јасног савезу са Србијом, изневери Србију, зашто не би могли задобити и Јапан да нападне Сједињене Државе у трепутку кад оне зарате с непријатељем Јапана, Немачком. Немачка је у том погледу очевидно имала каријеру једнога кесароша, који прво украде грош, па динар, и онда се, охрабрив, маши и за читаву кесу. Али не зато као кесарош и проћи. Поред очајног слома који јој претстоји као држави, њу чека и један морални пад каквога није било у историји света. Наши људи кад хоће да се нашале са Шапчанима наводе како је тобоже неки Циганин рекао: Ако сам и Циганин, бар нисам Шапчанин. Али изгледа да ће одиста доћи време кад ће Цигани, оранећи се да нису последњи људи, говорити: Ако смо и Цигани, бар нисмо Немци.

Ми Срби можемо се само радовати што Немачка тако наопако ради. Американци су до душе показивали врло много не само интересовања него и истинског разумевања за нашу праведну ствар, али се другом свету можда ипак чинило да је Србија могла избећи рат. После свега што је Немачка учинила са Сједињеним Државама мора свакоме бити потпуно јасан и наш случај. Јер кад Америка, моћна и силна, али несумњиво мирољубива Америка, која је уз то толико хиљаде миља далеко од Немачке, не може више да остане неутрална због немачког насиља, може се онда мислити какав је био положај Србије, која је и мала и на ударцу, јер пут из Берлина за Цариград и Багдад води преко ње.

Српска Народна Одбрана

У АМЕРИЦИ.

Седница Главног Одбора Народне Одбране.

У недељу 4. марта по подне одржана је у Њујорку седница Главног Одбора Народне Одбране, на којој су усвојена правила за организацију. Она ће се дати ових дана у штампу и разаслати по колонијама. На седници је извршен договор о извођењу организације, а расправљена су још и друга питања рада.

Све је ово извршено у највећој једнодушности. Седници су присуствовали сви чланови сем Рајновића, који је био заузет стварањем Одбора око Питсбурга, и Павловића, који је био у другом послу.

Проглас Народне Одбране.

Проглас је штампан и ових се дана растура. Поново се моли да се он изложи на видним местима за читање. А могу се сазвати и нарочити састанци народа да се на њима прочита.

Упуство за оснивање одбора.

Добивамо многа питања о оснивању одбора. Молимо за стрпљење у том погледу, као и сваком другом што се тиче Народне Одбране. Посао је тек у почетку и не може се одмах све сазнати о раду што је потребно. Када изађу Проглас и Правила, биће свакоме у главном рад јасан, а доцније ће се слати и расписи Одборима о начину рада.

Поступак при оснивању Одбора у главном је овај: нека се састану у сваком месту чланови управе српских друштава која у њему постоје и саветују о листи чланова Одбора. Нека после тога сви заједно позову народ на збор и на збору сложи са народом утврде листу чланова Одбора. Према правилима Централни Одбор биће у свакој држави један за целу државу и то у главном месту где је народни центар. Сви остали Одбори у држави јесу Месни. Кад год се оснива Централни Одбор, они који га оснивају треба да траже претходно везу и споразум са Главним Одбором, ако оснивање не врши наш и заслужни. Месни Одбори не чекају на оснивање Централних Одбора него се оснивају одмах свуда и хватају после одмах везу са својим Централним Одбором, чим се овај оснује. Ако се Централни Одбор пре оснује, онда он путем својих изасланика руководи оснивањем својих Месних Одбора.

Одбори који су основани до сада.

До сада су основала Одборе Народне Одбране ова места: Јунгстон, Детроит, Акрон, Чикаго, Лакавана, Елизабет, Њ. Џ., Мексиспорт, Дукин и Стилтон.

ЈУГОСЛОВЕНСКА КАНЦЕЛАРИЈА У ВАШИНГТОНУ, Д. К.

Југословенска Канцеларија нам јавља:

Обзиром на ванредно озбиљно критичко стање које је настало између Сједињених Држава Америке и централних власти, нарочито Немачке и Аустро-Угарске, одржао је Извршни Одбор Југословенског Народног Вијећа у Сјед. Државама своју трећу редовну седницу дана 23 фебруара у Вашингтону, главном граду Сједињених Држава. Предмет расправљања било је стање у којему ће се наћи наш народ у Америци, нарочито онај дио народа хрватско-српско-словенског који није уграђен, у случају прекинућа односа Америке са Аустро-Угарском, и рата између Америке и Централних власти. На седницама које су трајале два дана Извршни Одбор створио је низ закључака у погледу заштите свију оних организација и свију оних чланова нашега народа који су лојални овој земљи и у погледу судјеловања нашега народа у спремности Америке и њеног евентуалног учешћа у рату. Одбор се је представио и препоручио наш народ нарочитим меморандумом предеједнику Вилсону те ратноме министарству, примив од обадије стране симпатичан одзив, те је ријешено, да се Југословенска Канцеларија, која се је налазила до сада у Кливланду, О., пренес у Вашингтон, Д. К., као главни уред Југословенског Народног Вијећа, те да се допуни новим силама.

Овај закључак је већ извршен, пак се овим начином објављује свима који су до сада стајали у вези са Југословенском Канцеларијом, као и онима који се од сада желе на њу обратити, да адресирају сва писма на ову адресу:

Jugoslavenska Kancelarija — Southern Building Room 932
Washington, D. C.

На ову адресу има да се шаљу и редовни и изванредни доприноси који су намијењени сврси означеној у финансијалној

основи Другог Југословенског Збора у Питсбургу: Према томе, све што се до сада слало на Југословенску Канцеларију у Кливланду, О., треба да се шаље у Вашингтон, Д. К. на горњу адресу. У Кливланду пак остаје ново уређена главна пословница Југословенског Соколског Савеза пак све што се односи на Соколске послове треба да се шаље на адресу:

Jugoslavenski Sokolski Savez, 1402 E. 40 St., Cleveland, O.

Југословенска Канцеларија као главни уред Југословенског Народног Вијећа у Сједињеним Државама, имат ће сада, у ово вријеме кризе и евентуално у вријеме рата, много веће задатке и много већи посао, јер ће требати да заштити наш народ у колико је заштите потребан и вриједан да врши организацију народа у сврху да као цјелина подупре праведну борбу ове Слободне Земље. Сви свијесни Хрвати, Срби и Словенци не се за цијело у свим ваљаним пословима обраћати на Канцеларију, али се у исти мах сви умољавају да јој буду прируци у свему у чему ће се она на ње обратити и да ју подупру свим средствима да у овим тешким али и великим временима може да испуни своје задатке.

Из Српства и Југословенства

Ново одликовање српске науке.

— Председник Савеза „Слоге“ наш брат Михаило И. Пупин изабрао је ово дана за председника америчког Инжињерског Удружења, које је једно од највећих научних удружења у Сједињеним Државама. Тако је у лицу професора Пупина српска наука добила једно ново одликовање, а српском народу тиме је поново признато са најмеродавније стране да има великих способности за рад на културном пољу. Бугари се, на пример, не могу похвалити ничим сличним ни у Сједињеним Државама, нити ван ње.

Српски добротвори. „Српски Потпорни Фонд у Америци“ одлучио је ово дана да за помоћ српским заробљеницима у Аустроугарској, који се налазе у највећој беди, пошаље 5.000 енглеских фуната или 25.000 долара. Централни Одбор Српске Народне Одбране такође је одлучио да на исту сврху изда 1.000 енглеских фуната или 5.000 долара. Обе ове суме представљају лепу и осетну помоћ нашим паљеницима у Аустроугарској!

Поред тога, Централни Одбор Српске Народне Одбране, одазивајући се поруци наших врло угледних личности из Србије, решио је да купи један по вели број књига, које су својом садржином нарочито погодне за наше војнике. Највећи део тих књига послаће се на Солунски Фронт, где ће у болницама и рововима бити „души посланица“, а један мањи део послаће се за наше ђаке у Француској и Енглеској, који такође немају никаквих српских књига.

„Хрватска Застава“. Са задовољством бележимо извесне промене у последњим бројевима чикашке „Хрватске Заставе“. Она је и раније била добар лист, али њена техничка страна није увек потпуно одговарала садржини. У послед-

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Приликом своје инаугурације за председника Сједињених Држава, која је извршена у прошлу недељу и понедељак, Председник Вилсон добио је врло срдачну честитку од јапанског цара. Та честитка Микадова најбољи је одговор на немачке покушаје да Јапан и Мексико подстакне против Сједињених Држава. По последњим вестима, Јапан не само да не мисли улазити у непријатељства са Сједињеним Државама за рачун Немачке, него чак чини од своје стране све што може да натера Кину да и она прекине односе са Немачком и објави јој рат. Немачка ровења уједно су појачала непријатељско расположење Американаца, и данас је апсолутно поуздано да је цео амерички народ уз свога мудрога председника. Неколико пацифиста успели су до душе да својим дугачким говорима у сенату омету за сад одобрење да се америчке лађе наоружавају против немачких подморских лађа, али нису успели да створе утисак као да то раде у име америчког народа. Напротив, Све што су могли то је да својим дугачким говорима учине да предлог не изиђе на гласање, али је зато огромна већина сенатора изјавила писмено да је за предлог и да би гласала за њега да је у опште дошло до гласања. Поред тога, бирачи оне неколицине сенатора који су својим дугачким говорима намерно ометали гласање предузимају све потребне мере да по кажу како су ти сенатори то радили само у своје име, а не и у име својих бирача. Својом опструкцијом тих десетак пацифиста у сенату само су дакле успели да докажу да је народ једнодушно уз свога председника. Неће онда бити никакво чудо ако председник наоружа америчке трговачке лађе и без формалне сенатске одлуке, јер он сад има писмених доказа да је уз њега не само конгрес, који је огромном већином изгласао његов предлог, него и сенат, чији су чланови, такође у огромној већини, дали свој писмени пристајак на предлог.

Са тако сложном и јаком Америком Аустроугарска дабогме не жели прекид односа, те је у свом одговору на америчку ноту употребила све могуће мајсторје да не увреди ни Немачку ни Сједињене Државе. Али како нико не може служити двојици господара, неће моћи ни Аустроугарска. Она ће на сваки начин бити ускоро истерана на чистину, и како се

Наставак на 4 страни.

SRBOBRAN

— SERB WEEKLY —

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y. TELEPHONE: CHELSEA 6008.

Editor: M. Trivunac, 443 W. 22nd Street, New York, N. Y.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

ЗАПИСНИК

седнице Управног Одбора Савеза Сједињених Срба „Слога“, одржане 1. марта 1917. г. у писарни Савеза 443 Вест 22. ул. Њујорк Сити.

Присутни: Гл. Председник М. И. Пупин, Гл. Потпредседник П. Х. Павловић и члан Ђуро Грегковић. Седницу отвара Гл. Председник М. И. Пупин у 10 сати пре подне. Записник води Гл. Тајник Душан Трипчевић.

1. Гл. Тајник чита записник од прошле седнице Управног Одбора, одржане 3. фебруара 1917. г., који се прима у целости.

2. Гл. Председник подноси извештај о парници Душана Силашког и другова му противу Савеза и изјављује, да је суд решио све поједине тачке у корист Савеза и да је ствар за увек свршена. Извештај Главног Председника прима се са задовољством.

3. Пошто се установило, да се неки људи, који нису никада припадали ни једној српској организацији уписују у друштва и Савез пред свој полазак у домовину са намером, да се користе решењем ванредне конвенције, Гл. Тајник чита из Записника ванредне конвенције тачку, која се односи на ово решење и која гласи:

„Делегат Лука Климовић предлаже, да се суспендирају сви они чланови, који се налазе у рату с тим, да се исплате осмртнине оних чланова, за које се докаже да су погинули, а они који остану живи, могу опет бити пуноважни чланови, без наплате дугова. Стојан Ц. Павловић подупире предлог.“

Конвенција усвајај редлог дијелогласно.“

Управни Одбор узима ову ствар на прегрес и на предлог Ђуре Грегковића, подупрт од Павла Х. Павловића решава, да се расписом бр. 65 за месец фебруар као и преко Савезног органа изведе сва друштва и чланови Савеза, да решење ванредне конвенције важи само за оне чланове, који су отишли у домовину пре ванредне конвенције, а који су били у добром стању код друштва и Савеза до ванредне конвенције. Сви горе поменути чланови ослобођени су плаћања расписа, а за које се докаже да су погинули, Савез не исплатити њихове осмртнине.

Сви они чланови, који су отишли после конвенције и који ће у будуће отићи у домовину, подвргнути су плаћању расписа Савезу као и сви остали чланови, ако желе остати под заштитом Савезних правила. А на основу горњег решења дужна су сва друштва најдаље до краја месеца марта пријавити Савезу имена свију својих чланова, који су се као чланови у добром стању налазили на бојном пољу пре ванредне конвенције, да би се за њих и даље могао распис плаћати из повисених 5 центи. Ако је које друштво искључило свога члана на основу решења ванредне конвенције, који је после ванредне конвенције отишао у домовину и ако неко жели за истог распис плаћати, дужно је дотично друштво послати Савезу Повратни Лист за истог члана најдаље до 31. марта, јер ће на 1. априла бити брисани сви они чланови, који се налазе у домовини, који су отишли после конвенције а за које се не пошале повратни лист, т. ј. за које се не буде Савезу распис плаћао.

Решење ванредне конвенције важи само за оне чланове, који су отишли у домовину пре ванредне конвенције.

За све чланове, који су отишли у домовину после ванредне конвенције, дужан је неко плаћати расписе Савезу или да се бришу на 1. априла о. г.

4. Чита се молба Мане Момчиловића, из Акрона, О., у којој моли за помоћ око издржавања ново отворене школе, коју жели, ако му се тражена помоћ пружи, уступити контроли постојећих друштава у истоме месту.

Решава се, да брат Момчиловић до идеће седнице пошале Савезу опширан извештај о реченој школи, т. ј. на каквом темељу је иста основана, колико се до данас деце пријавило и колико се свега очекује да ће се пријавити за школовање, па ће се по томе извештају на идуюћој седници донети решење.

5. Главни Тајник чита писмо друштва бр. 68 у коме моли, да се дуг пок. брата Јанка Дејановића исплати потражиоцима из покојниково осмртнине, као што је он у свом задњем часу наредио.

И ако су наводи поменутога друштва у овоме писму врло умесни, Управни Одбор несме да се огреши о Савезна правила, која изрично кажу: „Да се осмртнине имаду исплатити само наследницима умрлогач лана.“ А да се друштво и потражиоци дуга ставе у везу са наследницима, који не им покојников дуг без сумње исплатити.

6. Гл. Тајник подноси седници документе о смрти пок. брата Стојана Миљевића и упозорава присутне, да је молбеница покојнога Миљевића када је ступио у друштво и Савез потписана по другоме члану, што значи, да је пок. Миљевић био немислен. Исти брат је промену наследнике осмртнине 16 дана пре но што је умро, а тисканица о промени осмртнине је потписана његовом руком. На основу тога, Гл. Тајник је

тражио разјашњење од друштва бр. 81 и дошао је одговор, да је пок. брат у оно време када је ступио у друштво био немислен, али да је доцније као самоук, научно нешто мало да чита и пише. Пошто на овој седници није присутан брат Миле Куколеча, члан Управног Одбора, који је такође члан друштва бр. 81 и коме ће та ствар бити добро позната, решава се, да се исплата ове осмртнине одгоди до идеће седнице, којој ће и брат Куколеча присуствовати и дати опширно разјашњење, а Гл. Тајнику се наређује да у међувремену ствар поднесе Савезном адвокату и да чује његово мишљење по истој ствари.

7. Гл. Тајник чита писмо браће Шпире и Боже Марића из Ваднера, Ајдахо, у коме поново моле, да им се поврати новац уплаћен за расписе за време, које су кривицом бившег Савезног Гл. Тајника били ван Савеза.

Молба поменутог браће одбија се и наређује се Гл. Тајнику да их упозори на раније решење Савезног Адвоката и Управног Одбора о овој ствари и да се изводе истога држати.

8. Гл. Тајник подноси седници молбеницу брата Славка Лесковца, који је отишао у домовину пре но што је његова молбеница за пријем у чланство стигла Савезу.

Павле Х. Павловић предлаже, Ђуро Грегковић подупире предлог, да се дотично друштво писмено запита, ко ће за брата Лесковца платити распис, па ако има неко, ко ће платити, да се поменути брат прими за члана. У противном случају да се његова молбеница одбије.

9. Гл. Тајник подноси понуду за израду друштвених књига, од следећих фирми: Браун Грин и Компанија, 250 пари по \$4.30 пар; Џан Ворд и Компанија 250 пари по \$4.20; Божо Ранковић 150 пари по \$4.20 пар.

Пошто је према количини књига цена Боже Ранковића најјевтинија, Ђуро Грегковић предлаже П. Х. Павловић подупире предлог, да се прими понуда Боже Ранковића.

Предлог се усваја. Седница се затвара у 12 сати и наставља се у 1.30 по подне.

10. Гл. Тајник извештава, да друштво Српски Орао бр. 179 из Хегевиш, Ил., дугује Савезу преко правила и да на опомене не одговара. Исто друштво броји 32 члана.

Решава се, да се поменуто друштво брише из Савеза и да чланови истога од данас губе сва права, која су до данас имали као чланови Савеза.

11. Гл. Тајник извештава, да је у току месеца фебруара ушло у Савезну благајну \$22,854.27, а исплаћено је \$22,506.57, као што се у Савезним књигама налази. Појединачне своте објавише се у Савезном органу. У месецу фебруару основано је једно ново друштво, са 50 чланова, чије су молбенице испуњене према Савезним правилима и новац на име уписнине примљен. Име друштва је „Српско Личко Дроботворно Друштво Југославија“, под којим именом се и прима у Савез и даје му се наредни Савезни број 296 Бјут, Монт. Свега пријављено у Савез у месецу фебруару 342 нова члана са прописно испуњеним молбеницама, 5 повратних са повратним листовима, 29 престуних са преступним листовима, 25 одступних са одступним листовима и 135 заједно са друштвом бр. 179 брисано. Укупни број за распис бр. 65 износи 12,548 чланова.

Извештај Гл. Тајника прима се повољно знању. 12. Гл. Тајник подноси документе о смртним случајевима, осакћањима, операцијама и болесничким потпорама у току месеца фебруара и на основу истих одобрава се за распис бр. 65 свота од \$11,760, а Гл. Тајнику се наређује, да на уобичајени начин пошале свима друштвима по један примерак штампаних свота, одобрених за исплату за месец фебруар 1917. године.

13. На основу поднетих лекарских сведоцаба и друштвених извештаја, следеће сведоцбе одбијају се:

а) Митар Грујић, др. бр. 4, Анаконда, Монт. — По овој сведоци пада на терет друштва за болну потпору. Ако му је извршена операција, нека друштво пошале Савезу сведоцбу, која ће то потврдити. Савез ће платити \$35.00 по правилима за ову врсту операције.

б) Саво Пичета, др. бр. 11 Јос Анселес, Кал. — Писати друштву да набави лекарску сведоцбу из болнице у којој се исти брат налази и да је пошале по правилима поврћену Савезу до идеће седнице и Савез ће на основу исте брату Пичети исплатити болну потпору.

в) Миливој Ранисављевић, др. бр. 120, Сисеро, Ил. — По овој сведоци има право на болну потпору само од друштва а не од Савеза.

г) Дане Славић, др. бр. 120, Сисеро, Ил. — Ова сведоцба није јасна и није према њој могуће решити ништа. Захтевати од друштва другу, јаснију сведоцбу, која ће показати, шта је на њему одложено и колико је исти брат онеспособљен.

д) Константин Максимовић, др. бр. 154, Норвудвил, Ајова. — Лекарска сведоцба не каже да је овај брат изгубио вид на једно око и према томе не може добити никакву потпору од Савеза.

е) ово Ивошевић, др. бр. 193, Ебмрид, Па. — По овој сведоци пада прво на терет друштва па после на Савез.

ж) Плавша Лесковец, др. бр. 199, Стубенвил, О. — По овој сведоци нема права на потпору од Савеза. Савез плаћа за операцију, учињену услед отровања крви, а овај члан по лекарској сведоци није имао операцију.

з) Гавро Медић, др. бр. 201, Ирвин, Па. — Захтевати од лекара јасну сведоцбу, по којој ће се видети колика је озледа и који је део тела овога брата озлеђен и у којој мери онеспособљен. Ова сведоцба то не каже.

з) Душан Тркуља, др. бр. 216, Гери, Инд. — Већ је

примио од Савеза \$200.00 и по овој сведоци не може му се више одобрити.

и) Бошко Дуловић, др. бр. 230, Супириор, Вис. — Примео по правилима болну потпору од Савеза; за туберкузу у костима правила не прописују никакву даљну потпору.

ј) Павле Шушњар, др. бр. 237, Детроит, Мич. — Примео је по правилима од Савеза болну потпору за 1916. год. и друге потпоре за сада не може добити. Остаје у чланству све док редовно плаћа своје пристојбе.

к) Јанко Боговић, др. бр. 237, Детроит, Мич. — По правилима примео је од Савеза потпору и друге за сада не може добити. Остаје у чланству све док редовно уплаћује своје пристојбе.

Седница се затвара у 3 сата после подне.

По наредби Управног Одбора

Душан Трипчевић, Гл. Тајник.

ДРУШТВЕНИ ГЛАСНИК

ИЗВЕШЋЕ

СА СВЕТОСАВСКЕ ЗАБАВЕ У БЈУТУ, МОНТ.

Приход је био:	
Од улазница	225.00
Од Огласа у Програму	305.00
Добровољни прилози	486.00
Укупно прилога	\$1,016.00
Расход је био:	
Штампање програма	63.00
Гардероба	46.45
Тамбурашко Друштво	30.00
Дворана	10.00
Цвеле	19.20
Укупно расхода	\$168.65
Чисти приход	\$847.35

Добровољне прилоге су дали:

По \$60 Српско Божешко Братимство, По \$50 Српско Јединство, по \$25 Херцег Радничко Друштво, по \$15 Т. Томки и другови, по \$10 Српско Црногорско Друштво, Јутис Гресери, по \$5 Радован Божовић са обitelji, Никола Вранисављевић, Никола Поповић, Никола Топаловић, Обрен Поповић, Ђуро Поповић, Јово Томки, Владо Т. Павловић, Владимир Сташковић, По \$3 Душан Мизетић, по \$2 Ђуро М. Медан, Никола Шешаја, Радосав Вукоковић, Гашо Лалић, Раде Миловадовић, Никола Ђорђевић, Влада Павловић, Јоко Кнежевић, Симо Правца, Илија Миловић, Војин Ј. Ђого, Милета Бошковић, Петро Шешаповић, Симо Живановић, Милош Косановић, Милан Поповић, Јово Вукаловић, Шпиро Пуш, Душан Ђ. Томки, Машо Божовић, Лазар Младеновић, Милош Милорадовић, Крсто Радмиловић, Раде Роган, ово Шешаповић, Обрад Бабић, Лука Војновић, Симо Петровић, ово П. Дамјановић, ово Дулетки, Андрија Јоковић, Илија Мучибабић, Јово Липки, Раде Перипић, Томо Мемедовић, Драгомир Челковић, Новак Пражић, Васо Д. Маделић, Остоја Јешичић, Ремо Шешаја, Јово Врачар, Лука Милића, по \$1.50 Илија Младеновић, Мило Бабић, Јевто Поповић, по \$1.00 Лазар Головић, Н. Н., Скокани, Бошко Вуксановић, Благоје Парежанић, Ђуро Бобот, Тодор Анђушић, Филип Мазарак, Томо Радовановић, Пеко Шагуновић, Саво В. Бешч, Ремо Радмиловић, Данило Медан, Марко Поповић, Стојан Гашић, Ана Дотор, Филип Поповић, Алекса Сушић, Милан Кретић, Јока Радовић, Андрија Лучић, Никола Витковић, Лазо Б. Томки, Шпиро Крапић, Јоко Продановић, Обрен Гудељ, Обрен Младеновић, ово Теран, Мирко Самарцић, Благога Јауковић, Јагош Томки, Игват Пашић, Ристо Милорадовић, Стана Р. Милић драговић, Лазо Јакшић, Јоже Вајовић, Миланко Паликула, Раде Тушуп, Петро Бурђевин, Васо Алексић, Јевто Вујовић, Симо Муришић, Филип Петровић, Бошко Муришић, Мила Невоковић, Никола Стијепчић, Саво Копривица, ово Прашић, Андрија Векић, г-ра Радовић, Тодор Пашић, Анга О. Бабић, Крсто Томашевић, Стево Аровић, Ристо Аровић, Данила Аровић, Даринка Аровић, Богдан Самарцић, М. Калембер, Гаврило Дангубић, Ристо Андрић, Андрија Петковић, Јоко Узаревић, Влада Рувацац, Бошко Головић, Илија Вујадновић, Ђуро Петковић, Илија Војводић, Гаврило Шагуновић, Стојан Кука, Вукман Милетић, Ф. Пискупић, Јово Косановић, Мирко Вуковић, Никола Хиџић, Новица Миљковић, Коста Угелац, Раде Масликоса, Дане Масликоса, Васо Рафаловић, Раде Вуковић, Јово Шагуловић, Коса Н. Шагуловић, Јово Дулетки, Младен Бабаговић, Пало Павловић, Лазар Вујачић, Душан Компенић, Саво Пувер, Ђуро Перипић, Илија Бошњак, Митар Витковић, Алим Трапаркић, Андрија Алексић, ово Алексић, Цвијета Ј. Алексић, Трипо Марин, Јован Алексић, Павло Маричић, Милош Јауковић, Перо Спаравало, Васо Рукупић, Лазар Јанковић, Лазар Вукасовић, Саво Тарана, Митар Станић, Урош Бароот, В. Пискупић, Јаков Бабић, Лука Пашић, Гашо Миљковић, Обрен Радовановић, Мило Добрића, Томо Радуловић, Шпиро Пашић, Радоман Јауковић, Иво Фрагата, Лазар Мучибабић, Крсто Хрнез, Алим Луговић, Петар Фуџић, Зеко Миловић, Јоско Вајовић, Лука Парежанић, Јевто Парежанић, Гавро Басор, Ђуро Пуш, Томо Шешаја, Марко Чукиа, Саво Петровић, Ј. Обрадовић, Илија Миловић, Бошко Кришковић, Кузман Паладић, Јован Самарцић, Митар Вујовић, Иван Јечкић, Јово Пушић, Влада Аровић, Ђуро Албјаншић, Мило Соколовић, Марко Шагуновић, Бошко Јаковић, Јован Ра-

довић, Јанко Вујовић, Јако Дангубић, Душан Комад, Милан Игњатић, Саво Радевић, Јанко Пашић, Ђуро Ј. Вукаловић, Анка Владаковић, Мило Медни, Мило Иветкић, Андрија Албјаншић, по \$0п. Велимир Муришић, Саво Гудељ, Вацко Соколовић, Наво Радовић, Максим Вукаловић, Јоко Соколовић, Саво Соколовић, Тодор Алексић, Благо Лучић, Шпиро Стијепчић, Јово Обиловић, Марко Лончар Марко Компенић, Језа Комвенић, Петар Алексић, Мара Алексић, Саво Алексић, Марко Радмиловић, Иван Мудровић, Јово С. Буквић, Данило С. Буквић, Милка Тесла, Т. Дероња, Обрен Делић, Ф. Соколовић, Невољко Дрвчић, Драго Јауковић, Вељко Н. Шагуновић, Раде Албјаншић.

По 25ц. Павле Јововић, — Руџић.

У Бјуту, Монт., фебр.

Приреднички Одбор Српских Друштава.

РАСПИС бр. 65

ЗА МЕСЕЦ ФЕБРУАР 1917.

На основу смртних листова, лекарских сведоцаба и друштвених извештаја одобрене су следеће своте за исплату:

Осмртнине:	
1 Андрија Мартиновић, др. бр. 76, В. Хаутен, Њ. М.	\$800.00
2 Јово Јемањ, др. бр. 79, Мидвел, Јута	800.00
3 Мирко Шошкић, др. бр. 82, Рак Спринг, Вајо.	800.00
4 Петар Акимовић, др. бр. 114, Портланд, Орегон	800.00
5 Крсто Мустур, др. бр. 150, Њујорк Сити	800.00
6 Дане Зобеница, др. бр. 151, Рилтон, Па.	800.00
7 Јања Ивошевић, др. бр. 172, Влер Стешон, Па.	800.00
8 Петар Ј. Басарић, др. бр. 220, Чикаго, Ил.	800.00
9 Лазо Ђурић, др. бр. 259, Мидланд, Па.	800.00
Отпорнине:	
10 Ристо Витковић, др. бр. 3, Бјут, Монт.	325.00
11 Томо Попара, др. бр. 31, Ст. Паул, Мин.	325.00
Осакћанине:	
12 Јово Лукић, др. бр. 215, Индиана Харбор, Инд., озледа руке	400.00
13 Илија Бабић, др. бр. 90, Гингем Кењон, Јута, озледа ноге	200.00
14 Дане Чавић, др. бр. 90, Бингем Кењон, Јута, озледа ноге	200.00
15 Марко Половина, др. бр. 138, С. Бенд, Инд., озледа руке	200.00
16 Илија Илибашић, др. бр. 172, Влер Стешон, Па, озледа ноге	200.00
17 Косто Иванчевић, др. бр. 78, Чикаго, Ил., изгубљен велики прст на ноzi	50.00
18 Симо Стакић, др. бр. 82, Рак Спринге, Вајо., изгубљен прст	50.00
19 Ђурађ Пријић, др. бр. 83, Тринидад, Коло., озлеђени прсти	50.00
20 Душан Ђурчин, др. бр. 87, Барбертон, Охајо, изгубљен велики прст на ноzi	50.00
21 Марко Панић, др. бр. 246, Ајернвуд, Мичиган изгубљен велики прст на ноzi	50.00
Потпора:	
22 Јован Тасовац, др. бр. 134, Ст. Луис, Мо., операција	100.00
23 Новак Кораљ, др. бр. 200, Њу Дулут, Мин., опер.	100.00
24 Ристо Арнаут, др. бр. 213, Миами, Ариз., опер.	100.00
25 Јазо Папић, др. бр. 216, Гери, Инд., операција	100.00
26 Симо Перовић, др. бр. 23, Гавестон, Текс., опер	75.00
27 Петко Ракочевин, др. бр. 102, Јак Но. 3, Па., опер.	75.00
28 Драган Варата, др. бр. 198, Бинг. Кењон, Јута, опер.	75.00
29 Дане Секулић, др. бр. 201, Баудел, Па. операција	75.00
30 Владимир Савовић др. бр. 1, Чикаго, Ил., опер.	50.00
31 Станко Веселиновић, др. бр. 59, Кансас Сити, Кансас, операција	50.00
32 Марија Гвоић, др. бр. 160, Вудлаун, Па., опер.	50.00
33 Јека Богунковић, др. бр. 169, Дукин, Па. операција	50.00
34 Богдан Дачевић, др. бр. 254, Зиглер, Ил., опер.	35.00
35 Тодор Вуиновић, др. бр. 81, Јакавана, Њ. Ј. опер.	25.00
36 Марија Вукобратовић, др. бр. 198, В. Кењон, Јута операција	25.00
37 Ђуро Шимулија, др. бр. 257, Тртл Крик, Па., операција	25.00
38 Душан Доброта, др. бр. 198, Бинг. Кењон, Јута, операција	25.00
39 Ђорђе Гравац, др. бр. 198, Бинг. Кењон, Јута, опер.	15.00
40 Обрен Шкерио, др. бр. 10, Јед Сити, С. Д., 3 мес.	90.00
41 Симо Никлановић, др. бр. 12, Визби, Ариз. 3 мес.	90.00
42 Митар Јарамаз, др. бр. 15, Џаксон, Кал., 3 месеца	90.00
43 Лазар Вујачић, др. бр. 22, Сиатл, Ваш. 3 месеца	90.00
44 Ђоко Ковачевић, др. бр. 22, Сиатл, Ваш. 3 месеца	90.00
45 Милош Војводић, др. бр. 27, Чикаго, Ил. 3 месеца	90.00
46 Софија Сабљић, др. бр. 34, Филадельфија, Па., 3 мес.	90.00
47 Јово Хркаловић, др. бр. 79, Мидвел, Јута 3 месеца	90.00
48 Тодор Вуиновић, др. бр. 81, Јакавана, Њ. Ј., 3 мес.	90.00
49 Марија Гвоић, др. бр. 160, Вудлаун, Па. 3 месеца	90.00
50 Маго Тушуп, др. бр. 15, Џаксон, Кал., 2 месеца	60.00
51 Мане Јовић, др. бр. 58, Кливланд, Охајо, 2 месеца	60.00
52 Тодор Круга, др. бр. 68, Чикаго, Ил., 2 месеца	60.00
53 Јека Ратковић, др. бр. 69, Чикаго, Ил. 2 месеца	60.00
54 Стево Калака, др. бр. 113, Бјут, Монт. 2 месеца	60.00
55 Раде Свиляр, др. бр. 250, Попосиа, Вајо. 2 месеца	60.00

се закључује стање чланства и прави се распис. Све што до првог не дође, остаје за други месец.

У лекарским сведожбама за операције нужно је да лекар вазда тачно означи део тела, на коме је иста учињена, за озледу — који део тела је озледео и тежину озледе, а за болести — од када и до када је члан био болестан. Свака лекарска сведожба мора бити потврђена од нотара.

У случају смрти члана потребно је послати Савезу тисканицу „Пријава Смрти“, смртни лист од свештеника и тачно регистран смртни лист од Сити Хал, који се добива преко ундертекера, који је покопао дотичног члана. Потребни трошкови умрлог члана никад несмеју бити виши него је то означено у његовој молбеници.

РЕШЕЊЕ ВАНРЕДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ ОДНОСНО ЧЛАНОВА У РАТУ.

Ово решење донесено је на предлог делегата Луке Климовића, као што стоји у Записнику Конвенције:

„Делегат Лука Климовић предлаже, да се суспендирају сви они чланови, који се налазе на бојном пољу с тим, да се исплате осмртнине ових чланова, за које се докаже да су погинули, а они који остану живи, могу опет бити пуноважни чланови, а без наплате дугова. Стојан П. Павловић подупише предлог.

Конвенција усваја предлог једногласно.

Као што лете видети из предлога брата Климовића, реч је само о члановима, установио, да се неки људи, који нису никада били у Савезу, уписују у друштва и. Савез пред свој позивањем у домину са намером, да се користе решењем ванредне конвенције, Управни Одбор Савеза С. С. Слога узео је ову ствар на претрес на седници од 1. марта о. г. и донео је једногласно решење, по савету правнастауника, да известни сва друштва и чланове Савеза, да решење ванредне конвенције важи само за оне чланове, који су отишли у домину пре ванредне конвенције, а који су били у добром стању код друштва и Савеза до ванредне конвенције. Сви горе поменути чланови ослободени су плаћања расписа, а за које се докаже да су погинули, Савез ће исплатити њихове осмртнине.

Сви они чланови, који су отишли после конвенције и који не у будуће отишу у домину, подвргнути су плаћању расписа Савезу као и сви остали чланови, ако жеде остати под заштитом Савезних прописа.

На основу горњег решења дужна су нам сва друштва послати повратне листове за оне чланове, који су отишли у домину после конвенције, ако су нам их до данас пријавили и ако неко има, да не за њих расписе плаћања. У противном случају било на 31. марта сви брисани.

Исто тако умољавамо сва друштва, да нам најдаље до 31. марта изводе послати имена својих чланова, који су отишли у домину пре ванредне конвенције тако, да би из површних 5 центи расписа Савез могао за њих и даље расписе плаћати.

Решење ванредне конвенције важи само за оне чланове, који су отишли у домину пре ванредне конвенције.

За све чланове, који су отишли у домину после ванредне конвенције, дужан је неко плаћати расписе Савезу или да се бришу.

Са српским поздравом и поштовањем

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“

Главни Тајник: Душан Трипчевић.

ЉУБОР, 2. марта 1917. године.

Следеће осмртнине налазе се у Сиборд Национел Банк:

15 Спасоје Мијановић — матери Петруши	650.00
231 Станко Мугавић — жени Кати	640.00
274 Вујо Косановић — жени и деци Милану, Дани, Стевану и Ани	648.50
282 Давид Влатковић — сину Дани	502.90
64 Петар Босанчић — синовима Јелени	300.00
259 Васа Ђурић — сину Велимиру	636.10
19 Адам Злокос — жени Томанији и деци	653.70
30 Ђуро Панџа — својој браћи	618.35
79 Митар Б. Јовановић — оцу Богдану и Мајци Марици	598.65
81 Миле Павлица — жени Стоји	618.00
147 Стеван Јањић — оцу Ристи и мајци Сави	800.00
198 Аница С. Богдановић — мужу Стевану и деци	473.60
134 Тодор Ђурђевић — ћерки Савки	294.80
Укупно	\$76,044.48

Новац, који се налази најмање 6 месеци у банци вуче 3 од сто камате.

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“

Главни Тајник: Душан Трипчевић.

САВЕЗНИ ГЛАСНИК

СТАЊЕ НЕИСПЛАЋЕНИХ ОСМРТНИНА

дана 31 децембра 1916 год., које се услед рата нису могле исплатити, јер се већина наследника налази у Европи, а остали наследници у Америци су малолетни без законитог татора.

Следеће осмртнине депоноване су са 3 од сто камате у корист наследника на дан 22 септембра 1916 год. у Колумбија Трост Ко.:

Др. број	Име умрлог члана	Имена наследника	\$
211	Мих. С. Милачић	ћерци Руџици	246.00
11	Милан Машовић	— деци	366.00
83	Марко Косијер	— браћи Николи и Матији	53.00
120	Гаврило Старовић	— оцу Милутину	—25
5	Мојсије Гојић	— деци ћерма и сину	379.00
58	Ђока Добрић	— сину Жарку	650.00
87	Панта Милованчев	— деци	312.50
15	Паво Вујовић	— мајци	81.50
90	Петар Мандић	— Павле, Смиљ. и Аница Мандић	596.65
74	Јанко Пејиновић 2	— мајци Марти и брату Дани	457.25
15	Шћепан Спаић	— оцу Вулу Спахићу	372.25
13	Илија Прица	— деци Стевану и Милану	650.00
5	Петар Јалић	— сестрама Милки и Анђи	348.00
210	Миња Влаисављевић	— ћерци Марији	672.25
150	Петар Божић	— оцу Ристу Божићу	800.00
132	Пава Зећ	— деци Марку, Антонију и Ради	618.00
81	Петар Миљевић	— ћерци Милки	625.00
188	Јово Алексић	— брату Ради Алексићу	695.00
188	Павле Дунђер	— сину Владимиру	800.00
8	Гајо Пекић	— сину Гаји	614.50
35	Раде Рубежанић	— брату Петру	84.45
1	Симо Ненадић	— брату Спасоју и сестри Јовани	514.95
7	Петар Вукобратовић	— браћи Стевану и Станку	220.60
31	Никола Бојановић	— брату Обрену	800.00
74	Вујо Батинић	— оцу Николи	400.00
17	Петар Радић	— оцу Анти Радићу	690.95
200	Мојсије Жигић	— жени Евици	416.25
186	Пајо Жакула	— синовима Душану, Мани, Стевану и Николи, ћерма Анђи и Стоји	800.00
81	Петар Чубрић	— жени Руџици	626.50
58	Вујо Диклић	— жени Мики	650.00
63	Раде Мишљеновић	— деци брата Игњата	576.55
8	Петар Чаџа	— сину Илији	298.00
141	Вуко Жуловић	— брату Трифку	587.53
123	Миле Д. Дражић	— деци Д. Дражићу	250.00
93	Мико Радуловић	— жени Мари	706.00
76	Гаврило П. Вујичић	— брату Митру	610.35
7	Павао Вукмировић	— синовима Мили, Стевану и жени Сенији	601.40
211	Вучић Ивановић	— жени Милени, синов. Радовану и Радомиру	316.78
113	Лаза Медин	— деци	400.00
11	Душан Медар	— оцу Трифку	651.00
198	Лука Врећа	— оцу Ђури	550.00

6 Ђорђе Мрвош	— деци	287.10	
220	Коста Драгаш	— деци Остоји, Даници, Анђи и Јови	603.00
75	Стојан Шакота	— браћи Илији, Војиславу и Ђорђу	578.90
144	Теодор Савковић	— жени и деци	650.00
29	Јефто Бабић	— брату Илији	650.00
121	Никола Глумац	— оцу	247.25
216	Јово Јелић 2	— оцу Петру и брату Васи	225.00
207	Спасоје Јокнић	— синов. Маринку и Стевану	538.25
13	Никола Ђ. Смиљанић	— оцу Ђури	571.15
147	Петар Смиљанић	— мајци Василији	623.00
151	Ник. Магијашевић	— мајци Мили Матијашевић	513.00
68	Вујо Дракулић	— стрини Јовани	130.67
234	Сима Обрадовац	— Јулки Обрадовој	643.00
11	Андрија Ковачевић	— мајци Петруши	456.00
11	Перо Радуловић	— синов. Тодору, Гојку и Обрену	661.20
11	Урош Кораћ	— оцу Јази	675.00
49	Станиша Марић	— ћери Соки и брату Мили	800.00
76	Драго Вујичић	— синов. Петру и Блажу	581.20
3	Никола Зорлија	— оцу Ђури и мајци Јани	619.00
15	Никола Јањић	— мајци Јањи и браћи Сави и Шћепану	650.00
258	Ник. Драгашевић	— мајци Ани и сестрама Мари, Јули и Милки	654.10
255	Ђуро Косовац	— сину Стевану	550.00
74	Илија Ђојић	— жени Мари и деци	309.25
93	Никола Рајаковић	— жени Анђи	630.00
178	Сава Штековић	— брату Мили и мајци Милки	407.57
183	Милан Хинић	— брату Буди и мајци Хани	600.00
102	Јово Дражић	— сину Ђури	479.10
220	Дане Зорица	— сину Николи	370.65
29	Ђуро Мрђа	— жени Смиљи и сину Ради	650.00
47	Јован Мишчевић	— оцу Сими и мајци Јеки	238.55
101	Перо Милојевић	— сину Милану и ћери Евици	628.50
193	Душан Јованов	— оцу Васи	600.00
12	Марко Куљача	— оцу Пери М. Куљачи	792.25
17	Никола О. Стијачић	— брату Акиму	783.80
17	Крсто Мрачевић	— ћерма Ђули, Софији, Јованки и Анки	730.55
12	Вид А. Вуковић	— оцу Андрији	800.00

Следеће осмртнине депоноване су са 3 од сто камате у корист наследника на дан 13 окт. 1916. год. у Фармерс Лон и Трост Ко.

2	Јово Ђ. Божун	— оцу Ђурици	692.40
120	Гаврило Бабић	— брату Јефти	592.60
1	Мирко Дабић	— сестри Цвјети	421.05
1	Исидор Јосић	— брату Жарку и сестри Лепосави	642.15
11	Ђоко Косовац	— оцу Спасоју	664.80
78	Стојан Станковић	— жени Јани и брату	300.00
121	Ђуро Пашчић	— сину Мили	302.25
8	Стево Бусија	— оцу Николи и мајци Еви	620.00
29	Филип Зубер	— оцу Пери	650.00
58	Пајо Божић	— жени и деци	650.00
64	Савета Ружић	— детету Милану	690.00
75	Бојко И. Иванковић	— мајци Софији	617.75
103	Адам Драгојловић	— мајци Марици и жени Драгињи	648.15
157	Илија Кнежевић	— брату Стевану и синовима Јови и Николи	265.90
7	Ђоко Мишић	— сину Живку	494.20
20	Никола Бумба	— Аници и Марији	309.65
22	Илија Радаковић	— сину Јови	616.00
59	Јово Подкоњак	— синов. Стевану и Светозару	280.00
85	Лука Перић	— оцу Илији и мајци Милици	511.60
198	Миле Богдановић	— брату Томи	250.00
123	Роза Цветићанин	— сину Милану	400.00
254	Лука Перишић	— сину Петру	609.00
257	Павле Томашевић	— ћерма Станки и Мари	614.15
8	Томо Кенчатра	— жени Јелици	603.50
123	Никола Ђ. Дракулић	— ћери Аници	400.00
183	Бојко Ракић	— ћери Боји и сину Мили	550.00
193	Илија Бјелић	— брату Стевану и деци	550.00
247	Ђорђе Перовић	— брату Павићу	457.90
76	Машан Рајчевић	— оцу	351.45
15	Мирко Вујовић	— оцу Сими	450.00
15	Ђуро Вукасовић	— брату Сави	650.00
49	Јово Клаић	— сестрама Марти и Сави	584.30
102	Милан Свракић	— сестри Даници Ралић	639.22
142	Ристо Вукојевић	— брату Пери	800.00
145	Петар Мандић	— оцу Воји и мајци Стани	687.95
158	Никола Ђурић	— браћи Јови и Бошку	413.66
183	Стојан Бундало	— сину Јовану	629.00
200	Давид Огњановић	— сину Драгану	600.10
5	Јово Вукеља	— својој деци	598.35
64	Ђоко Мијатовић	— Пери Котанићу	275.00
11	Ђуро Булаић	— оцу Вукоти	667.20
13	Антун Маровић	— брату Ђури и мајци Мари	650.00
19	Никола Шкара	— жени Руџици са троје деце	637.35
115	Илија Глушица	— жени Стефани	300.00
173	Петко Јоковић	— синов. Новици и Миливоју	608.80
186	Стево Маричић	— браћи Томи и Ради	316.05
252	Стево Шалиндрија	— жени Стоји и деци Ђубици, Софији и Јази	603.50
269	Петар Вукадин	— жени Марији	598.70
59	Милета Јатас	— жени Марији, сину Стевану и ћери Ђурђији	634.40
68	Буде Пањковић	— ћерма Марији и Каги	571.05
17	Петар Симић	— сину Ристи и ћери Војки	767.10
121	Миле Кнежевић	— оцу Мани и мајци Милици	593.75
68	Томо Станковић	— ћери Анђелији	573.40

О П О М Е Н А.

Срп. Д. Д. „Херцег Шћепан“ бр. 30 СССС. у Ватсониа, Кан, помиње свога члана Лаара Мичина, да се јави свом друштву до изде седнице, која не се одржавати 11 марта о. г., не учини ли то, поступине се према њему строго по друштвеним и Савезним правилима.

Васо С. Бачић, тајник.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. „Св. Никола“ бр. 181 СССС у Кеноти, Висконсин, оим ставља до знања својим члановима у месту и ван места, да се од сада месечне седнице неће више одржавати недељом, него сваке треће среде у месецу у вете у Шале двораи 102 Норт Мен улица

Овољико ради знања и равнања.

Милан И. Чубрило, председник
П. Бољчевић, тајник.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. „Св. Јован“ бр. 170 у Сисеро, Ил, ставља до знања својим члановима следеће:

Чланови у месту и околици имају да се строго придржавају друштвених прописа а особито параграфа 11-ог, који гласи: „У случају болести, дужан је члан да се пријави председнику болесничког одбора, или његовом заменику; не учини ли то, губи право на потпору“; као и на § 40, који гласи: „Члан, који за 30 дана не уплати своје редовне и ванредне пристоје друштву и Савезу, губи право на болну потпору у случају болести. Ако нести за издних 30 дана не уплати свој дуг, искључује се из друштва и Савеза.“

Чланови, који живе у Сисеру имају се пријавити председнику бол. одбора. Чланови, који живе у Кристофер, имају се пријавити члану одбора болести. Игњату Мијатовићу, а чланови који живе у Зиглеру Јован Мередовићу.

Члан, који узима лекарско уверење, нека поведе кога од чланова болесничког одбора.

Са братским поздравом

Љ. М. Пантовић, председник.
Милосав Томановић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10 сати пре подне испустила је своју племениту душу наша сестра и чланица Јања Нвошевћ. Покојница оставља иза себе удивљена три сина и сурруга Симу и много родбине. Сахрањена је 13. фебруара о. г. у спроводу учествовали су из наше друштво и следна друштва из Кларвона, Па: С. Д. Д. Цар Душан Сизни, одј. 20 СПСС и Св. Јурај, одј. 248 НХЗ. Ми им братски захваљујемо. Хвала М. Ронцу што је поговорио неколико дирљивих речи над гробом покојнице. Како је покојница била у овом месту од сваког поштована, то јој је био привремен величанствен спровод, какав се овде не памти. Друштво за друштвом, барјак за барјаком а око лека се ожалостена родбина. На челу поворке свирача је гласба жалосне корачнице. И тако достојно испратисмо нашу омиљену сестру до њезине вечне куће.

Покојници нека је лака груда ове турсе земље!

Ожалостено С. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 172 у Блер Стешон, Па.
Петар Пјевац, председник.
Никола Комљеновић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10 сати пре подне испустила је своју племениту душу наша сестра и чланица Јања Нвошевћ. Покојница оставља иза себе удивљена три сина и сурруга Симу и много родбине. Сахрањена је 13. фебруара о. г. у спроводу учествовали су из наше друштво и следна друштва из Кларвона, Па: С. Д. Д. Цар Душан Сизни, одј. 20 СПСС и Св. Јурај, одј. 248 НХЗ. Ми им братски захваљујемо. Хвала М. Ронцу што је поговорио неколико дирљивих речи над гробом покојнице. Како је покојница била у овом месту од сваког поштована, то јој је био привремен величанствен спровод, какав се овде не памти. Друштво за друштвом, барјак за барјаком а око лека се ожалостена родбина. На челу поворке свирача је гласба жалосне корачнице. И тако достојно испратисмо нашу омиљену сестру до њезине вечне куће.

Покојници нека је лака груда ове турсе земље!

Ожалостено С. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 172 у Блер Стешон, Па.
Петар Пјевац, председник.
Никола Комљеновић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10 сати пре подне испустила је своју племениту душу наша сестра и чланица Јања Нвошевћ. Покојница оставља иза себе удивљена три сина и сурруга Симу и много родбине. Сахрањена је 13. фебруара о. г. у спроводу учествовали су из наше друштво и следна друштва из Кларвона, Па: С. Д. Д. Цар Душан Сизни, одј. 20 СПСС и Св. Јурај, одј. 248 НХЗ. Ми им братски захваљујемо. Хвала М. Ронцу што је поговорио неколико дирљивих речи над гробом покојнице. Како је покојница била у овом месту од сваког поштована, то јој је био привремен величанствен спровод, какав се овде не памти. Друштво за друштвом, барјак за барјаком а око лека се ожалостена родбина. На челу поворке свирача је гласба жалосне корачнице. И тако достојно испратисмо нашу омиљену сестру до њезине вечне куће.

Покојници нека је лака груда ове турсе земље!

Ожалостено С. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 172 у Блер Стешон, Па.
Петар Пјевац, председник.
Никола Комљеновић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10 сати пре подне испустила је своју племениту душу наша сестра и чланица Јања Нвошевћ. Покојница оставља иза себе удивљена три сина и сурруга Симу и много родбине. Сахрањена је 13. фебруара о. г. у спроводу учествовали су из наше друштво и следна друштва из Кларвона, Па: С. Д. Д. Цар Душан Сизни, одј. 20 СПСС и Св. Јурај, одј. 248 НХЗ. Ми им братски захваљујемо. Хвала М. Ронцу што је поговорио неколико дирљивих речи над гробом покојнице. Како је покојница била у овом месту од сваког поштована, то јој је био привремен величанствен спровод, какав се овде не памти. Друштво за друштвом, барјак за барјаком а око лека се ожалостена родбина. На челу поворке свирача је гласба жалосне корачнице. И тако достојно испратисмо нашу омиљену сестру до њезине вечне куће.

Покојници нека је лака груда ове турсе земље!

Ожалостено С. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 172 у Блер Стешон, Па.
Петар Пјевац, председник.
Никола Комљеновић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10 сати пре подне испустила је своју племениту душу наша сестра и чланица Јања Нвошевћ. Покојница оставља иза себе удивљена три сина и сурруга Симу и много родбине. Сахрањена је 13. фебруара о. г. у спроводу учествовали су из наше друштво и следна друштва из Кларвона, Па: С. Д. Д. Цар Душан Сизни, одј. 20 СПСС и Св. Јурај, одј. 248 НХЗ. Ми им братски захваљујемо. Хвала М. Ронцу што је поговорио неколико дирљивих речи над гробом покојнице. Како је покојница била у овом месту од сваког поштована, то јој је био привремен величанствен спровод, какав се овде не памти. Друштво за друштвом, барјак за барјаком а око лека се ожалостена родбина. На челу поворке свирача је гласба жалосне корачнице. И тако достојно испратисмо нашу омиљену сестру до њезине вечне куће.

Покојници нека је лака груда ове турсе земље!

Ожалостено С. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 172 у Блер Стешон, Па.
Петар Пјевац, председник.
Никола Комљеновић, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Дана 11. септембра о. г. у 10

Покај се, грешнице!

Земља си и земља ћеш бити, о грешнице! Пролазан је овај живот, пролазна су његова задовољства, и самртни час обично дође пре но што му се надаш. Јеси ли спреман да у свако доба погледаш смрти у очи? Јеси ли покушао који пут да опведеш присан разговор са својом савешћу? Имаш ли је у опште? А ако је и имаш, да се није успавала дубоком сном? Пази да се сувише касно не пробуди. Пази, јер је човек троглан, и смрт може наступити свакога часа. А умрети немирне савести — у томе је прави пакао.

Грехова има малих и великих; али је највећи издаја свога рода и браће своје.

Замислите само. Један грешни цар једне грешне државе отера у туђину читаве милионе својих поданика. Отера их само зато што нису његове крви и језика, и да би направил места људима своје крви и језика. И ти изгнаници са родне груди и домаћег огњишта боре се у туђини са свакојаком невољама и раде најтеже послове за насушни хлеб. Они проводе највећи део дана под земљом, у рудницима, или на тежем послу у загушљивим фабрикама. И од те тако крваво стечене злехуде зараде они одвајају и за новине. За новине на свом матерњем језику. То им је разговор са завичајем, то им је успомена на стари крај, ту траже утехе за несрећну прошлост и тешку садашњост, ту траже наде за бољу будућност. А шта налазе? Налазе — просто је страшно рећи — налазе хвалисање оног истог грешног цара и оне исте грешне земље који су њих отерали у туђину. Налазе одобравање свих злочина тога цара и те државе, и ранијих и данашњих. Налазе највеће грдње упућене онима који се боре против те грешне државе и њених помагача. Налазе највеће грдње и против своје рођене свесне браће. Све то налазе за своје крваво зарађене новце. Зар то није издаја? Зар то није срамна и страшна издаја?

И је ли онда чудо што они који читају такве новине не могу да виде истину? Је ли чудо што су у сталној недоумици? Је ли чудо што гледају попреко и с неповерењем на своју рођену браћу Србе, Хрвате и Словенце? Није, дабогме да није. Од куда ти јадни људи могу знати да је верска сношљивост у Србији и пре овога рата била тако велика да је била равна верској једнакости? Од куда они могу знати да је конкордат Србије са папском столицом био један од најслободомнијих конкордата? Од куда могу знати да Србима није ни на крај памети да дирају у име своје браће Хрвата и Словенаца? Од куда све то могу знати ти добри људи кад у листу на својем језику читају чак и злочесто и дажно тврђење да се ни Јадранско Море у будуће неће знати Јадранско Море него „Српско Јадранско Море“.

Али је истина као сунце: зађе понекад за облаке, да кад се поново појави, још лепше и топлије засија. Тако је и са истином о јединству Срба, Хрвата и Словенаца; после разних густих и тамних облака она данас тако видно сија да је поједини пролазаци и танки облачици никако више не могу закловити, и ми ово и не пишемо да њу истичемо него да једним новинама скренемо пажњу на то колико је грешан посао који раде. Нека упамте да је највећи грех одрживати браћу, да је највећи грех приказивати некуме раднику његове највеће злотворе као неке добротворе. Нека упамте да је злочин учити некукога радника да воли оне којима је годинама робовао и који су га најзад отерали у туђину, а да мрзи своју браћу која се боре за његову слободу. И нека, најзад, нарочито упамте ово: браћа су као маказе; развију се, али тешко ономе ко се нађе међу њима кад се опет саставе. А државе која их је заваљала и отерала у туђину тада неће бити да помогне, јер је њена судбина запечаћена.

Грешнице, покај се! Још није доцкан. Толики свет живи пристојно од своје поштене зараде, зашто да ти живиш од издаје рођене браће? Зар није боље живети у зноју лица свога, али часно и поштено? Зар није, најзад, боље и часно умрети но срамно живети? — Грешнице, покај се!

М. Т.

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Наставак са 1 стране.

Немачкој, у чијим је рукама, не сме ништо замерити, она не се замерити Сједињеним Државама, те не до прекида односа ипак доћи. Али док се Аустроугарска довија на све могуће начине да прекид односа са Сједињеним Државама бар одложи, кад га већ не може отклонити, дотле, по најновијим вестима, поручује Бугарска да ће она прекинути односе. И тако сад, тешко Америци.

Ви се смејете, и знам и зашто: Мислите да Бугарска не може ништа Сједињеним Државама. А варате се, јер може; и то још како може: Чим прекине односе, Бугарска ће узети статистику писмености у Сједињеним Државама, реци-могу продати за оно што нису.

Прошла недеља на бојишту

Лондон, 3 марта 1917.

На истоку.

На неколико сати пошто сам свршио преглед за прошлу недељу, у коме сам предказао да ће убрзо доћи до живљих покрета на оба енглеска фронта, на Анкру и Тигрису, стиглоше вести о заузећу Пти Миромона. Другог дана стиглоше извештаји да су Енглези на јуриш заузеле положаје код Санајата, што је наговештавало пад Кут-ел-Амаре. Овако је почела недеља која је најсрећнија била за савезничке војске после битке на Марни. Енглески престиж на истоку је повраћен, а на западу су се појавили први очигледни знаци да се рони немачка сила.

Околности на фронту на Тигрису потпуно су различите од околности на западном фронту. Ту се воде борбе у отвореном пољу. Енглеска коњица го ни разбијена Турке на обема странама реке и тај погон је тако брз колико коњи могу јурити. Јуче је званично објављено да су потучени Турци промакли кроз Азију, 52 миље иза Кут-ел-Амаре. То је било у уторак веч. Сви су изгледали да се Турци неће зауставити док не стигну до Багдада, који се налази још 32 миље даље на северу. Немачки заповедници чине све да зауставе Турке, али им је труд узаман.

И ако је од мањег војничког значаја но победа на западном фронту, овај победоносни поход генерала Моде више пада у очи. Аероплани и речне топовњаче гоне турске бродове уз реку. Том приликом Енглези су повратили и своју топовњачу Фајрфлај, коју су изгубили при свом повлачењу из Ктезифона прошле године. Њу су нашли насукуану на обали и потпуно неопштењену. То је најбољи доказ како је немачке заповеднике овог пута издала њихова разглашена пажљивост и способност да воде рачуна о свима ситуацијама.

Ускоро се очекује да ће Руси почети овде заједнички да раде са Енглезима. Касно у ноћ стиге данас вест да су Руси поново заузеле Хамадан, у Персији, близу турске границе. Хамадан се налази на 240 миља северно од Багдада. Руси сада гоне турску војску, која се и овде дала у бегство.

На западу.

Целе недеље Енглези су стално продирали пут Панома и Ашије-а. Концем недеље про-

дирање је успорило, јер је почела падаћи киша која је цело земљиште претворила у море од блага.

Сер су Енглези узели у недељу, и јужно и југоисточно од тог места Енглези су помакли своје линије за читаву миљу и по напред.

Онда су Енглези заузеле Миромон, Пис и Варленкур; чак је и чувени Бит д' Варленкур заузет без великог отпора.

Прошле недеље рекао сам да ће се на том положају водити озбиљне борбе и да ће то бити последњи положај који ће Немци напустити. Због тога је врло значајно, што су Немци тако брзо напустили тај значајан положај.

У понедељак енглеско продирање достигло је дубину од 2 миље на фронту од 11 миља. Цела линија од Ебитерна до Гандекера стално је кретала напред, наилазећи на врло мали отпор од стране Немаца. У уторак су заузеле Лебарк и Лињи. Лињи је удаљен од Вапома свега миљу и по. Затим су дошли Тилоа, Ирл и Пизне-о-Мона у среду Енглези освојише Гонкур, један значајан градић на северозападном крају испуста на Соми, који је скоро две године пркосио страховитим нападима.

Енглеске групе пошле су даље за по миље североисточно од Гомкура, узеле су неколико висова северно од Пизме-а и Ирла и дошле до једне тачке на миљу јужно од Вапома. Дотле Немци нису показали ниједног знака да ће се зауставити у своје повлачење. Најзад, овог ју тра се јавља да су се Немци зауставили и да се опирају дуж висова који почињу од Хан-кани, а иду до једне тачке 1000 јарди југозападно од Вапома и 700 јарди од Тилоа, који се сад налази у енглеским рукама. Овде линија савија на југоисток за Болаенкур и Л'Транслоа.

Између Ашије-а и Вапома је земљиште нарочито неповољно; читав низ изломљених брда брани приступ Вапому од Гревизијера.

Можда чак на Шелду.

Североисточно од низа брда на коме се Немци сада налазе земљиште се спушта. Овај велики брда сачињава развође за реке и потоке који се сливају на југу у Анкр и Сому, а на североистоку у Шелду. Тај појас брда није довољно широк и не може се држати много недеља.

ОБЈАВА МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ И ЦРКВЕНИХ ПОСЛОВА.

У службеним „Српским Новинама“ од 12 јануара ове године налази се ово саопштење:

Министарство Просвете и Црвених Послова моли све писце и издаваче књига, брошура, новина или других публикација, штампаних или аутографисаних, да му, од сваког издања, пошу по пет примерана који ће се чувати у библиотеци Министарства. Веома је потребно да се сачува све што је на нашем (српском, хрватском, словеначком) језику, ма где и у ма ком облику, објављено у прошлој години, од на-

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. „В. Стеван Спробран“ бр. 213 СССС у Милану, Ариз, опомине своје чланове Николау, Евину Симину Трбовић, да се јаве својој друштво до 15. марта о. г. Не јаве ли се до тог времена, поступиће се према правилима.

З. П. Глушац, тајник.

КАКО ЈЕ ЦРНА ГОРА ЗАВЕДЕНА ЗА ГОЛЕШ ПЛАНИНУ

Прногорци, све отреситији и по племенима виђенији људи, на коме пролазу преко Црне Горе, у новембру и децембру 1915. причали су ми ово:

„У почетку рата добио је краљ Никола неколико милиона круна са обавезом да црногорска војска не продире дубље у Херцеговину и Босну, где је по неки пут било врло мало аустројске војске и да обуздава Херцеговце. Ланац је био стално границом. Паштровиће, Будву и Грбаљ Аустројанци су препустили црногорској војсци без икакве борбе као терен који је требао да буде у црногорској ратној зони, ради сигурних веза са Цетинем, Књаз Петар, најмлађи краљев син, са штабом Ловћенског Одрода, седео је комотно у Будви, одакле се редовно састајао са командантом Которске Посаде. Чајнич, на северу Аустројанци ни су бранили због непосредне близине српског фронта на Дрини. Истину 17—20 авг. 1914 Аустројанци су напали билећки фронт и заузеле црногорске положаје који су отварали пут за Никшић, али су их по вишем наређењу 21. авг. напустили и повукли се на, много слабије, потрајничке старе своје положаје. На херцеговачком фронту било је окршаја, борбе, особито на Грахову и Трогавцу, али су те борбе изазивали својевољно команданти појединих јединица.“

Исто сам, касније, кад сам стигао на Цетине, чуо и од многих, виших државних чиновника, официра и других народних људи. У осталом то се све видело осећало и о свему јавно говорило. Црна Гора била је мала, за 2—3 дана могла се прећи уздуж или попречно, војска се, већим делом, снабдевала храном и одељом од својих кућа и све што се радило и говорило на фронтима знало се за два—три дана и у последњем црногорском селу. Једном речју, знао је свако, ко се бави политиком, за закулисне везе Цетинца са Аустројом.

Престолонаследник Данило, који се после објаве рата преселио из Бара на Ријеку Црнојевића, да тамо настави исти свој бесполитичарски живот, ловачки и рибарски шпорт по Скадарском Блату, у сред рата, здрав и читав иде ван отаџбине и у Швајцарској преговара са грофом Бекендорфом, повереником немачких царевина, о продаји и предаји несрећне Црне Горе!

Књаз Мирко, други син краља Николе, наставаља свој разврат-

ни живот у својој дворци код Подгорице; вози се на аутомобилу са својим куварцима по Црној Гори и зауставља уз пут црногорске сељачке и сељачке, грди пред њима Србију и Русију, велича немачку снагу и хвали аустро-мађарску „политику“, тера аустројелску пропаганду!

Књаз Петар, трећи син краља Николе, као командант Ловћенског Одрода, са седиштем у Будви, под топовским цевима аустро-флоте, приређује забаве и концерте на којима се свирају аустројске и бугарске химне; тражи по Паштровићима и по Грбаљу „великојелску пропаганду“ и прогони и хапси свесне и честите Србе; држи телефонску везу између Будве и Котора; приређује банкете аустројским официрима и преговара са аустројским пуковником Хуштом на очиглед црногорске војске и српског грбаљског становништва; одржава сталну, директну везу између Беча и Цетина!

Може изгледати невероватно, али је, на жалост, истина, да је књаз Петар, син и мезимац цетинског краља, краља једне српске државице, приређивао бакладе и наредио да му музика свира бугарску химну кад је пао Душаново Скопље, кад су у Душаново престоницу, ту Свету Бабу Српскога Народа, ушле Аспарухови и Крумови потомци, војници Фердинанда Кабурга!

А Генерални—Штаб, на челу којег је познато, неко време био један српски генерал? — може нешто питати.

Генерал Б. Јанковић, кога је Српска Врховна Команда у почетку рата послала на Цетине као свога делегата, кога је краљ Никола, после рата тога, ради параде, именовао као шефа црногорског Генерал—Штаба, није могао ништа изменити. Он је могао једино, кад му је дозлогледно гледати чула и покоре цетинског двора, да напусти Цетине и да се врати у Србију. И то је учинио, кад је краљ Никола, у пркос Четворног Споразума, у лето 1915. повукао једну третињу своје војске са аустројског фронта и почео ширити границе своје државе према Албанији. Кад је црногорска војска без знања генерала Б. Јанковића заузеле Скадар, он је отишао.

Тако је „ратовања“ кућа Петровића; тако „ослобађала“ Србе; тако „уједињавала“ Јужне Словене!

С. Богдановић.

ИЗВЕШЉЕ

Друштво „Просвете“ у Де Калб, Ил. Горње друштво држало је забаву у корист српске ратничке сирочади, на којој су приложили добровољни прилоге следећи:

По \$5 Ђорђе Памучина, Ђуро Савић, по \$3 Михајло Мијановић, Видак Сокић, Мила Гутеша, по \$2 Милан Пашајић, Милан Памучина, Никола Богдановић, Јован Вукајловић, Грујо Чоловић, Милан С. Колачевић, Илија Сивлар, Јово Гуровић, Гаврило Бајчетић, Јово Митриновић, Манојло Тошић, Симо Гушин, Јован Самарчић, Војин Њковић, Митар Гутеша.

По \$1.50 Благоје Сокић, по \$1.25 Никола Мучибабић, по \$1.00 Сава Шакоца, Тодор Шемлија, Милан М. Ковачевић, Душан Пејовић, Милан Стаматовић, Крсто Атељевић, Гингор Пашајић, Петар Барал, Стево Салавер, Илија Миловић, Мило Ђого, г-ђа Мери Ђого, Гуго Мисунас, Петер Гурабит, Бошко Атељевић, Гапо Атељевић, Никола Атељевић, Раде Спремовић, Шако аблан, Марко Ковач, Јован Кулаш, Никола Ковач, Вања Н. Ковач, Никола Димит, Раде Кузмаговић, Видо Вукљевић, Лазар Карпић, Стево Мискић, Петар Грахован, Јово Вуковић, Обрад Кокотовић, Стево Сивлар, Франк Крајмонд, Симо Вуковић, Дане Гутеша, Стеван Лукић, Никола Берин, Марко Колачевић, Јово Веберчић, по 75ц. Симо Милдрат, Ђорђе М. Ниски, Франк Мрлек, по 50ц. Васо Памучина, г-ђа Тодора С. Ковачевић, Мила В. Памучина, Кисел Ковај, Исо Припа, Лазар Шемлија, Ст. Урбаљаска, Милан Тешавац, Марко Вујовић, Дон Потумски, Тони Петровић, Мајк Петровић, г-ђа Јели Мрљан, Савета Гуровић, Н. Н., Н. Н., Н. Н.

По 25ц. Данило Мискић, г-ђа Кристина Мискић, Јово М. Стаматовић, Перо Дабић, ово Симљ, Митар Салавер, Мирко Шербетија, Лука Катин, Антон Сатаковић, Дон Пулиши, Мара Мискић, Ђуро Шербетија, Дон Ренов, Петер Тислиц, Дон Петровић, Дон Пудроз, Н. Н., по 15ц. г-ђа Обренија Ковачевић, Рон Јурашић, Даница Сивлар, Милица Сивлар, Н. Н.

По 25ц. Данило Мискић, г-ђа Кристина Мискић, Јово М. Стаматовић, Перо Дабић, ово Симљ, Митар Салавер, Мирко Шербетија, Лука Катин, Антон Сатаковић, Дон Пулиши, Мара Мискић, Ђуро Шербетија, Дон Ренов, Петер Тислиц, Дон Петровић, Дон Пудроз, Н. Н., по 15ц. г-ђа Обренија Ковачевић, Рон Јурашић, Даница Сивлар, Милица Сивлар, Н. Н.

Приход од добрих прилога	\$106.35
Приход од продајних износи	\$8.00
Целокупан приход износи	\$114.35
Расхода је било	\$6.82

Чист приход остаје

\$107.53

Свима прилагачима најсрдљивија хвала од стране Друштва „Просвете“ а особито хвала г. Васо Памучину и његовој господи као г. Илији Миловићу и његовој господи на поклоњеним стварима.

ЗА УПРАВУ „ПРОСВЕТЕ“
Милан Пашајић, председник
Ђорђе Памучина, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ.

Наша мила и никад непрежаљена кћи Љубица изгину своју невину душину на дан 18. фебруара о. г. у 4-ој години младалачког живота и остави нас да за помод века туђујемо.

Благодаримо свим сродницима и пријатељима, који нас за време покојничког боловања посетоваху и тако исто и онима, који нам изјавише саучешће и присуствоваше спроводу мила наше перклице и тиме нам ублажише тугу и жагост за изгубљеним чедом.

Ожалостени родители Милка и Лазар Милановић, брат Душан и остала родбина.

ОБЈАВА.

С. Д. Д. „Србобран“ бр. 160. С. С. С. С. у Вудвад, Па. овим објављује својим члановима да ће се идуча редовна седница одржавати 11. марта о. г. у просторијама Српског Дома у 1 сат постој. Такође се опомину са браћа, која дугују више расписана да се на идучој седници подмире; иначе поступиће се строго по правилима.

Управа.

ЈОШ МАЛО СТРПЉЕЊА!

Рад око израде новог адресара, по коме ће чланови и претплатници добивати лист „Србобран“, примиће се крају, и још за 2—3 недеље биве цели адресар сложени и штампани и онда смо уверени, да ће сваки бити задовољан са тачношћу, којом ће у будуће примати лист.

Надамо се, да ће се узети у обзир огромни рад, који је требало свршити на да се један такав адресар уређи — за 12.000 примерака — и да ће се имати још мало стрпљења од стране поштованих читалаца.

Администрација Србобрана.

СЛАВА У СИНСНАТИ.

Срп. Д. Д. „Светозар Милетић“ бр. 153 СССС. у Синсинати, Охајо, одржао је 21. јануара о. г. своја друштвена скупа као и годишњицу свога одласка. Свеснаост јео држана у Соколској Дворани, где се налази и наш друштвени стан. Забаву је отворио са дивним поздравним говором оснивач овог друштва, брат Живко Васиљевић, истичући значај и рад овога друштва, као и његовој готовост, да са осталим српским друштвима поради на општој српској ствари. Говорник је био брзо повраћен одобравањем. Потом су нас са дивном српском песмом напонадила ох, наша школска младеж, око 20 њих на броју. А наше тамбурачко друштво под управом г. Николе Милетића забавило нас је уз лепу свирку све до 11 сати у вече. Ово тамбурачко друштво свирало нам је бесплатно.

Свој брани, која узела учешћа у овој прослави нека је братска хвала, као и свима прилагачима.

Добровољни прилог су даровали следећи:

По \$5 Светозар Ђурђевић, по \$2 Ђуро Радак, по \$1.50 Петар Татић ст., по \$1: Живко Васиљевић, Сава Лазин, Пера Ђурић, Апа Трфунац, Алекса Илић, Васа Милановић, Среја Ковачевић, Мила Илић, Рада Секулић, Петар Коменковић, Д. Росић, Н. Вукић, Коста Радак, Ђока Перлић, Данило Мункибаби, Пира Данић, Урош Тешин, Мила Сивач, Богдан Француски, Петар Радојковић, Никола Пулешић, Јован Фора, Стева Недић, Петар Татић м. Душан Тодоровић, Славо Ковачевић, Живојин Гангорић, Јута Пирин, Обрад Пенкар, С. Николић, М. Гавриловић, Јона Зираковић, П. Анђелић, по 75ц. Лазар Грубачевић, по 50ц. Милан Малешић, Милан Мирковић, Срејоје Томаш, Душан Татић.

Данило Мункибаби, председник
Петар Татић, тајник.

ИЗВЕШЉЕ

о скупљеним прилогама на забаву Друштва „Св. Стеван“, бр. 237 СССС. на дан 10. фебруара 1917. у Детроиту, Мич.

По \$11 Стеван Гуцуља, по \$1 Милош Вукајловић, Јован Берков, Мила Саравацки, Никола Чакара, Нестор Вардић, Милан Башин, Тодор Илић, Јефта Муљан, Иса Сандић, Стеван Дубовић, Стеван Матић, Софра Кошчић, Михајло Умиљенић, Никола Шумшар, Цвета Чокић, Стано Њковић, Крстофор Радић, Милош Милановић, Стано Турповић, Бошко Дабић, Јово Марковић, по \$2 Иван Влајковић, по \$1 Сима Вукмировић, Јова Чакарин, по 50ц. Мила Раков, Чедо Грулић, Петар Вабјаја, Никола Прерадов, Главановић, Ђуро Вуковић, по \$2 Јово Милевић, Лакалава.

Укупно: \$42.00.

ЧИТУЉА.

Милан Пашић, студент, родом из Билана у Херцеговини, умро је у саопштању у Хелингу, у Енглеској, 3. децембра по новом 1916; онојан је од праславног светешника г. Марковића и савршава 5. децембра у присуству српског конзула г. Јов. Ј. Вуковића, Д-р Тих. Р. Ђорђевића, професора универзитета, Беловска, председника Српског Потпорног Фонда у Лондону и многобројних другова, пријатеља и познаника покојничких. Бог да му души опрости.

Напомена уредништву: Ову читуљу послао је у писму својом брату Трипу С. Пашићу у Бјут, Монт., Васо Пашић, српски добровољац, који се сада налази рањен на лечењу у Тунису, Африка. У својој писму пише Васо између осталог и ово: „Мој брате, ја се налазим у истој болници, где сам био. Доста сам се добро опоравио и добро сам Француски негују и забављају. Овде у Африци више се је славно нам Божић него њихов. Многе су дарове послали нама рањеницима, наместити и електрично позорнице у болници да нас што више окрене. Све је оклешило са нашим и савезничким заставама. Још нам сваког петка свира француска гледица, и ово дала на нашу нову годину правне нам весеље као и о Божићу.“

Овако дивне примере патриотизма само Срби може показати: један брат умро од рана, други опорављен спрема се да свети брата и Српство, да и он тине за Слободу!